

á
A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete

Az ügy száma: Pfv.IX.20.029/2019/14.

A tanács tagjai: Dr. Madarász Anna a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, Dr. Bajnok István bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Sárközy Gergő ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: ügyintéző: Dr. Szenthe Zsolt ügyvéd)

A per tárgya: megbízási díj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Székesfehérvári Törvényszék 3.Gf.40.060/2018/14.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Székesfehérvári Járásbíróság 4.G.40.014/2015/96.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 209.677 (kétszázkilencezer-hatszázhetvenhét) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes irodavezető ügyvédje a Megyei Bíróság előtt a . számú ügyben a Kft. felperes képviseletében járt el. A Kft. a képviseleti jog igazolásához két darab, 2011. július 11-i keltezésű meghatalmazást csatolt. Az egyik meghatalmazás tartalmazta, hogy a meghatalmazó és a meghatalmazott az ügyvédi munkadíj alapösszegét 2.000.000 forint + áfában, valamint tárgyalásonként 50.000 forint + áfa összegben állapítják meg. A Kft. a perben érvényesített követelését engedményezte a jelen per alperesére, aki a Kft. jogutódaként perbe lépett oly módon, hogy a jelen per alperesének jogi képviseletét is a felperes irodavezető ügyvédje látta el. Ennek körében a per irataihoz csatolták a jelen per alperesének ügyvezetője által a jelen per felperesének irodavezető ügyvédje részére adott 2011. november 23-i dátumú meghatalmazást, amely a peres eljárásban való teljes körű jogi képviseletre vonatkozott. Ez a meghatalmazás nem tartalmazott záradékot az ügyvédi munkadíjra, ezzel összefüggésben nem készült tényvázlat, és az ügyvédi munkadíj részletezése sem történt meg. A peres eljárás 2012. szeptember 5. napján jogerősen befejeződött.
- [2] 2014. május 19-én az alperes meghatalmazta a felperest az . adós elleni 60.500.000 forint összegű tőke és járulékai megfizetése iránt indított valamennyi eljárásban teljes körű jogi képviselet

ellátására. Az ügyvédi meghatalmazás alapján rögzítették, hogy a meghatalmazó és a meghatalmazott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alapján az ügyvédi munkadíj összegét a fizetési meghagyásos eljárásban 5.000.000 forint + áfában, perré alakulás esetén 6.050.000 forint + áfában állapítják meg. Ezt követően 2014. május 22-én a peres felek között ügyvédi megbízási szerződés és tényvázlat készült. A szerződés megkötését megelőzően a felek e-mailben folytattak egyeztetést. A felperes irodavezető ügyvédje elkészítette a szerződéstervezetet, amelyet megküldött az alperes számára. Az alperes javításokat kért a szerződéssel kapcsolatban, majd ezt követően a szerződést aláírta, és visszaküldte a felperes irodavezetőjének. A szerződés 6.1. pontja szerint a megbízó köteles 100.000 forintot megfizetni a megbízott részére a megbízási szerződés aláírásával egyidejűleg költség-átalány jogcímén. A 6.2. pont szerint a felek megállapodtak abban, hogy az eljárás eredményeként az alperesi részről behajtott és a jogosult részére járó mindennemű összeg 10%-át kötik ki sikerdíj jogcímén, mint az ügyvédet illető megbízási díj ellenértékét. A 6.3. pontban rögzítették, hogy a 6.1. és a 6.2. pontokban rögzített díjazáson felül az ügyvédet illeti az eljárások során akár a fizetési meghagyásos eljárás, akár a bírósági eljárás keretén belül a megbízó által adott külön meghatalmazáson rögzített ügyvédi munkadíj is. Ezt követően a felperes európai fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett, a közjegyző kibocsátotta a fizetési meghagyást, amellyel szemben a kötelezett ellentmondással élt. Az alperes kezdeményezésére a felek 2014. október 1. napjával a jogviszonyt közös megegyezéssel megszüntették. A felperes a nála lévő alperest érintő iratanyagot átadás-átvételi jegyzőkönyvvel átadta az alperes képviselőjének.

A kereset és az alperes védekezése

- [3] A felperes első keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 2.730.500 forint, valamint ezen összeg után 2014. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 301/A. §-a szerinti mértékű késedelmi kamat megfizetésére az engedményezéssel összefüggő peres eljárásban ellátott megbízási teljesítése alapján. Indokolása szerint az alperes az engedményezési szerződéssel az engedményezőtől minden kötelezettséget, így az ügyvédi munkadíj megfizetését is átvállalta. A felperes pedig az ügyvédi munkadíjból csak 250.000 forintot kapott meg.
- [4] Második keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 6.350.000 forint, valamint ezen összeg után 2015. október 16. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetésére. E követelését elsődlegesen kártérítés címén terjesztette elő, mert az alperes kárt okozott azzal, hogy a fizetési meghagyás kibocsátásával kapcsolatban nem fizette meg a munkadíjat. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a felperes teljesítette a megbízási díjat, a fizetési meghagyásos eljárást megindította, a kérelmet a közjegyzőnek benyújtotta, a közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta, így az alperes köteles az ezzel kapcsolatos munkadíj megfizetésére. A megbízási díj összege a meghatalmazáson, a tényvázlaton, valamint a megbízási szerződés 6.2. és 6.3. pontjain alapul.
- [5] Az alperes kérte a keresetek elutasítását.
- [6] Az első keresettel kapcsolatban arra hivatkozott, az engedményezési szerződésből nem következik, hogy az alperesnek a teljes peres eljárásra vonatkozó ügyvédi munkadíjat meg kellene fizetnie. A megbízással kapcsolatban nem készült tényvázlat, a felek pedig 450.000 forint munkadíjban állapodtak meg, azaz tárgyalásonként 50.000 forintban. Ezt az összeget az alperes jogelődje, a Kft. megfizette a felperesnek.
- [7] A második kereset kártérítési követelésével kapcsolatban előadta, hogy nem okozott kárt a felperesnek, a felperes nem adta elő és nem bizonyította a kártérítés feltételeit.
- [8] A megbízási díjjal kapcsolatban arra hivatkozott, a felek sikerdíjban állapodtak meg akként, hogy ha eredményes lesz a fizetési meghagyásos eljárás, mert az jogerőssé válik, akkor a kötelezettől lehet behajtani az ügyvédi munkadíjat. A sikerdíjban való megállapodást igazolják a megbízási szerződés

6.2. és 6.3. pontjai. Mivel a felperes tevékenysége nem vezetett eredményre, ezért sikerdíjra nem tarthat igényt. Az ügyvédi megbízási szerződés és a tényvázlat alaki hibás, mert azt nem az alperesi ügyvezető írta alá minden oldalon, nem egyezik meg a perben becsatolt szerződésmásolat és az eredeti példány. Az alperes 100.000 forintot megfizetett a felperesnek, amit a felperes nem utalt vissza a részére, azt megbízási díjként megtartotta. Ha a bíróság megalapozottnak találná a felperes keresetét, akkor kérte, hogy azok összegét a bíróság csökkentse, és méltányos ügyvédi munkadíjat állapítson meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján, mert az nem áll arányban az elvégzett munkával.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 381.000 forintot és ezen összeg után 2012. szeptember 12. napjától a kifizetés napjáig járó, a régi Ptk. 301/A. §-a szerinti mértékű kamatot, valamint 6.223.000 forintot és ezen összeg után 2015. október 15. napjától a kifizetés napjáig járó, a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékű kamatot.
- [10] Indokolása szerint a jogutódlással érintett peres eljárásban a felperes egy darabig közös képviseletet látott el a jogelőd és a jogutód kapcsán, majd a jelen per alperesének jogerős perbelépését követően már csak a jelen per alperesét képviselte. A felperes a jogelőddel olyan megbízási szerződést kötött, amely az ügyvédi munkadíjat konkrétan tartalmazta, de az alperes által aláírt ügyvédi meghatalmazás nem tartalmazott ügyvédi megbízási díjat. Mivel nem készült tényvázlat, ezért a bíróságnak a felek szerződéses jognyilatkozatait kellett vizsgálnia. A felek egyezően adták elő, hogy a megbízási nem volt ingyenes. A lefolytatott bizonyítás alapján azt nem lehetett megállapítani, hogy az alperes vállalta volna a jogelőd által aláírt ügyvédi meghatalmazáson szereplő ügyvédi munkadíj megfizetését. A kihallgatott tanúk és az alperesi ügyvezető nyilatkozata alapján azt állapította meg, hogy a felek tárgyalásonként 50.000 forint munkadíjban állapodtak meg. Az alperes nem fizetett ügyvédi munkadíjat a felperesnek. A felperes az alperes jogi képviselőjeként hat tárgyaláson vett részt, így az alperes 300.000 forint + áfa, összesen 381.000 forint megbízási díj megfizetésére köteles a keresetben megjelölt mértékű kamattal együtt.
- [11] A második kereset körében előterjesztett kártérítési igény alaptalan, mert a felperes nem bizonyította, hogy az alperes milyen károkozó magatartással, hogyan okozott kárt, valamint, hogy fennállna az okozati összefüggés.
- [12] A második kereset megbízási díjkövetelésével kapcsolatban a felek egyezően adták elő, hogy az ügyvédi meghatalmazáson rendelkeztek az ügyvédi munkadíj összegéről. Az ügyvédi megbízási szerződés 6.3. pontja alapján egyértelmű, hogy a sikerdíjon felül a felperest megilleti a meghatalmazáson rögzített ügyvédi munkadíj is. Az alperes vitatta, hogy a megbízási szerződést és különösen annak harmadik oldalát ő írta volna alá, de a lefolytatott szakértői bizonyítás eredménye szerint a megbízási szerződésen és a tényvázlaton az alperesi ügyvezető aláírása szerepel. Ennek ugyanakkor nincs érdemi jelentősége, mert a felperes keresete az ügyvédi meghatalmazáson rögzített megbízási díjra irányul. Ha a felek valóban sikerdíjban állapodtak volna meg, a díj akkor is járna a felperesnek, mert a megbízást sikeresen teljesítette, a közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta. Mivel az alperes az 5.000.000 forint összegű megbízási díjból 100.000 forintot már megfizetett, ezért a bíróság 4.900.000 forint + áfa, összesen 6.223.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperest. A kamat mértékét a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján határozta meg, mert a felperes e keresetében nem hivatkozott a régi Ptk. 301/A. §-ára. Az alperes eredménytelenül védekezett azzal, hogy a 2014. október 1-jén létrejött átadás-átvételi jegyzőkönyvben a felek egymással elszámoltak, mert az okirat alapján csak az alperes által kifizetett 100.000 forint elszámolásáról rendelkeztek. Az alperes által hivatkozott 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján a megbízási díjat nem lehetett mérsékelni, mert a peres felek jogviszonyában ez a

jogszabály nem alkalmazható. A bíróság mellőzte a szükségtelen okmányszakértő és informatikus szakértő kirendelésére vonatkozó alperesi bizonyítási indítvány teljesítését.

- [13] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját a 381.000 forint után 2014. október 17. napjában, a 6.223.000 forint után 2015. október 17. napjában határozta meg. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú marasztalást meghaladóan a keresetet elutasítottként tekintette.
- [14] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetésre jutott.
- [15] Az első kereset körében az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatait helyesen mérlegelve állapította meg, hogy a felek között megbízási szerződés jött létre, amelyet a felperes teljesített. A felperes a megbízást nem ingyenesen vállalta, ugyanakkor az alperes nem vállalta a jogelőd által aláírt meghatalmazáson szereplő megbízási díj megfizetését. A felek közti e-mail váltás, valamint az alperes volt törvényes képviselőjének vallomása alapján a felek tárgyalásonként 50.000 forint + áfa összegű megbízási díjban állapodtak meg, a felperes az alperest hat tárgyaláson képviselte. Az alperes nem bizonyította, hogy a perbeli jogelődje a felperesnek 450.000 forint megbízási díjat megfizetett. Nem fogadta el Sz.Zs. tanúvallomását, mivel ő érintett az ügyben, jogvitája volt a felperessel e tárgyban.
- [16] A második kereset körében a felek a meghatalmazáson rögzítették a fizetési meghagyásos eljárás esetére fizetendő megbízási díj összegét, a felperes pedig a megbízást teljesítette, a közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta. A másodfokú bíróság - a megbízási szerződéssel kapcsolatos bizonyítékokat részletesen bemutatva és értékelve - megállapította, hogy azok közül a 2014. május 22-én kelt megbízási szerződés nem volt alkalmas a felperes állításának a bizonyítására. Az írásszakértővel kapcsolatban foganatosított eljárási cselekmények eredménye alapján nem lehet megállapítani, hogy a kirendelt írásszakértő milyen tartalmú eredeti okiratot vizsgált. A felperes így nem tudta bizonyítani, hogy az alperes aláírta a felperes által állított tartalmú megbízási szerződést, így a megbízási szerződés ilyen tartalommal jött létre közöttük. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy a meghatalmazás tartalmazza-e a megbízási szerződés szükséges tartalmi elemeit, és e körben helyes következtetésre jutott. A meghatalmazás tartalmazta a megbízás tárgyát, a megbízási díjat és a felek a várható költségekről is tárgyaltak, hiszen az alperes törvényes képviselője megfizetett a felperesnek 100.000 forintot. A meghatalmazást mindketten aláírták, ezért az elsőfokú bíróság helyesen tekintette azt a megbízási szerződésnek. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az általa becsatolt tartalommal jött volna létre a megbízási szerződés, mert a csatolt okiratot a felek nem írták alá, a felperes vitatta annak a tartalmát, az alperes pedig az általa állított tartalmú aláírt megbízási szerződést nem tudott csatolni. A sikerdíjas megállapodásra vonatkozó állítás bizonyítékaul Sz.Zs. tanú vallomását az elsőfokú bíróság nem fogadta el, mert a tanúnak is jogvitája áll fenn a felperessel az ügyvédi megbízási díj miatt. Egyéb bizonyíték hiányában az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a meghatalmazáson szereplő megbízási díj nem sikerdíj, így az jár a felperesnek, mivel a megbízást teljesítette, a közjegyző az európai fizetési meghagyást kibocsátotta.
- [17] Az iratátadásról készített okirat sem igazolta, hogy az alperesnek nincs díjtartozása. Az e körben eljáró Sz.Zs. meghatalmazása csak az iratok átvételére szolgált, így nem volt jogosult a teljes körű elszámolásra vonatkozó nyilatkozattételre. Az okirat szövegezéséből nem egyértelmű, mire gondoltak a felek, amikor rögzítették, hogy mindenben elszámoltak egymással.
- [18] Az alperes az elsőfokú eljárás során a szerződés érvényességét nem támadta, a megbízási díj mérséklését a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján kérte, így a fellebbezésben felhozott érvénytelenségi kifogásai a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 235. § (1) bekezdése alapján nem vizsgálhatóak. Az alperes fellebbezésében hivatkozott

egy 2012. július 24-én kötött megbízási szerződésre, amelyet azonban nem csatolt az iratokhoz, így arra a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhatott.

- [19] Az elsőfokú bíróság a kamatfizetés kezdő időpontjáról tévesen rendelkezett. A felperes által kiállított számlákon feltüntetett teljesítési határidőre figyelemmel a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [20] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a felperes kereseteinek teljes elutasítását vagy az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan kérte a marasztalás összegének az első kereset körében 300.000 forintra való leszállítását, a második kereset körében a megbízási díj 100.000 forintra való leszállítását, ezt meghaladóan a keresetek elutasítását kérte.
- [21] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: régi Ügyvédi tv.) 23. § (1)-(2) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:15. §-át és a 6:272. §-át, a régi Pp. 235. § (1) bekezdését, a 196. § (1) bekezdését és a 221. §-át.
- [22] Indokolása szerint az első kereset vonatkozásában a jogerős ítélet sérti a régi Pp. 221. §-ában az ítélet indokolásával szemben támasztott törvényi követelményeket, mert iratellenesen és jogszabályba ütközően állapította meg, hogy a felek között szóbeli megállapodás jött létre a megbízási díj tekintetében. A felperesnek kellett volna bizonyítania a megbízás létrejöttét, erre azonban nem került sor. Az ítélet túlterjeszkedett a kereseten és a felperesi tényelőadásokon, mert a felperes egyetlen beadványában sem kérte kötelezni az alperest szóbeli megállapodás alapján az ügyvédi munkadíj tekintetében. Érthetetlen, hogy a bíróság milyen adatok alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felek 50.000 forint + áfa összegű megbízási szerződést kötöttek. Ezzel szemben az alperes állításait a csatolt okiratok és Sz.Zs. tanúvallomása mindenben alátámasztotta.
- [23] A második kereset körében a jogerős ítélet sérti a régi Ügyvédi tv. 23. §-át, mert a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felek megállapodtak a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előre látható költségekben, amelyeket nem tartalmaz a jogerős ítéletben hivatkozott meghatalmazás. A meghatalmazás nem minősülhet megbízásnak, mert kétséget kizáróan készült egy megbízási szerződés és egy tényvázlat is, csak az maradt bizonyítatlan a perben, hogy annak pontosan mi a tartalma. A jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:15. §-át és a 6:272. §-át, mert a bírósági gyakorlat szerint a megbízás magában foglalhatja a meghatalmazást, de ez fordítva nem igaz, a meghatalmazás nem foglalhatja magában a megbízást. A felek között csak meghatalmazás jött létre, ami nem azonos a megbízással.
- [24] A jogerős ítélet sérti a régi Pp. 235. § (1) bekezdését, mert a felperes nem új tényre vagy bizonyítékra hivatkozott a fellebbezésében, hanem részben új jogi érvelésre. Ennek nincs akadálya, mert a bíróság nincs kötve a jogcímhez az EBH 2004.1143. számú döntés, valamint az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. a) pontja alapján. Ha a jogcímhez kötöttség nem érvényesül a kereset szempontjából, akkor ez fokozottan igaz a védekező, ellenkérelmet előterjesztő alperes tekintetében is. Az alperes az elsőfokú eljárásban többször hivatkozott a második kereset eltúlzott összegére. E körben a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletet jelölte meg, és a fellebbezésében tette világossá azt, hogy kifogásként kíván hivatkozni a feltűnő értékaránytalanságra, amelynek az anyagi jogszabályok alapján nincs határideje. A másodfokú bíróság nem teljes terjedelmében bírálta felül a felek előadásait, mert az alperes az elsőfokú eljárásban hivatkozott arra, hogy ha létrejött a megbízási szerződés, úgy az megtévesztés eredményeként történt, így érvénytelen, ezt azonban a másodfokú bíróság nem bírálta el.
- [25] A jogerős ítélet sérti a régi Pp. 196. § (1) bekezdését, mert ebbe ütköző módon értékelte a 2014.

október 1-jén kelt okiratban rögzített azon felperesi nyilatkozatot, amely szerint a felek kijelentik, hogy egyebekben egymással mindennel elszámoltak. A felperes teljes bizonyító erejű magánokiratban kijelentette, hogy az alperessel mindenben elszámolt, amelyet a jogerős ítélet nem értékelt megfelelően. A bírósági ítéletek azért is jogszabálysértőek, mert nem hívták fel a felperest arra, hogy ezen elismerő nyilatkozatával szemben őt terheli annak bizonyítása, hogy alapos megbízási díjigénye áll fenn.

- [26] A jogerős ítélet jogszabálysértő azért is, mert nem fogadta el Sz.Zs.tanú vallomását, de ezt jogszabályi hivatkozással nem támasztotta alá. Az indokolásul felhozott ténymegállapítások pedig tévesek, amelyeket az alperes a felülvizsgálati kérelemhez csatolt okiratokkal kívánt bizonyítani.
- [27] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását. Indokolása szerint az első- és a másodfokú bíróságok a szükséges bizonyítást lefolytatták, a rendelkezésre álló adatokból okszerű és a jogszabályoknak megfelelő következtetéseket vontak le. A bíróságok feltárták a felek közötti megállapodások tartalmát. A felek egyezően adták elő, hogy az ügyvédi tevékenység nem volt ingyenes, ami következik a Ptk. 6:61. §-a szerinti visszterhesség vélelméből is. Az összegszerűsége lefolytatott bizonyítás körében a jogerős ítélet helyesen értékelte a bizonyítékokat. A felek megállapodtak a megbízási szerződések minden szükséges elemében. Megállapodtak az eljárási költségekben is, hiszen a fizetési meghagyásos eljárásnak nem lehet más költsége, mint az ügyvédi munkadíj és az eljárási illeték. Az illetéket az alperes megfizette, azt a felperes leróta, a közjegyző a fizetési meghagyást kibocsátotta. A per során az alperes egymásnak ellentmondó tényállításokat tett, amelyek nem felelnek meg a jóhiszemű pervitel követelményeinek. Az alperes mulasztott, mert az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott feltűnő értékaránytalanságra, hanem csak utólag sokallta az ügyvédi munkadíj összegét, amely viszont szabad megállapodás tárgya. A jogi képviselővel eljáró alperes esetén az IM rendelet alapján kért mérséklés és az érvénytelenségi kifogás tartalmilag nem azonosíthatóak. Az alperes valótlannal állította, hogy a felek elszámoltak egymással, a Ptk. 6:8. § (3) bekezdése alapján a jogról lemondó, jogából engedő fél nyilatkozatát nem lehet kiterjesztően értelmezni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A régi Pp. 272. § (1)-(2) bekezdése, valamint a 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a közlésétől számított hatvan napon belül benyújtott felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem megjelölt okai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.
- [29] Az alperes Pfv. 12. sorszám alatt a felperes felülvizsgálati ellenkérelmére észrevételeket terjesztett elő. A régi Pp. 272. § (1) bekezdés, valamint a régi Pp. 273. § (1) és (5) bekezdés szabályozása alapján a felülvizsgálati kérelem benyújtására biztosított törvényes határidőn túl nincs lehetőség a felülvizsgálati kérelem kiegészítésére (BH 2017.232., BH 2019.75.), ezért ezeket a hivatkozásokat a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.
- [30] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének a tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény hivatkozott rendelkezése által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Az alperes felülvizsgálati kérelme megsértett jogszabályhelyként a [21] bekezdésben megjelölteként tüntette fel, így a Kúria érdemben csak ezeket a hivatkozásokat vizsgálhatta, a megsértett jogszabályhely megjelölése nélküli hivatkozásokat figyelmen kívül kellett hagynia.

- [31] Az első keresettel kapcsolatban a felülvizsgálati kérelem a régi Pp. 221. § (1) bekezdésének a megsértését állította, ugyanakkor a jogerős ítélet tartalmazza a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében írtakat. A bíróság megállapította a tényállást, megjelölte a bizonyítékokat, hivatkozott az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokra, megemlítette a bizonyítékok mérlegelése körében irányadó körülményeket, valamint utalt azokra az okokra, amelyek miatt valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amely miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogerős ítélet így nem sérti a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében írtakat, az alperes pedig a felülvizsgálati kérelemben az első keresettel kapcsolatban nem jelölte meg más jogszabályhely megsértését.
- [32] A második keresettel kapcsolatban az alperes a régi Ügyvédi tv. 23. § (1)-(2) bekezdésének a megsértését állította, mert a felek nem állapodtak meg a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előre látható költségekben. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és a bizonyítékok értékelését a jogerős ítélet helyesnek tartotta, a felülvizsgálati kérelem pedig megsértett jogszabályhelyként nem jelölte a régi Pp. 206. § (1) bekezdését, így erre a felülvizsgálat nem terjedhetett ki. A megállapított tényekből a jogerős ítélet helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felek megállapodása kiterjedt a régi Ügyvédi tv. 23. § (1) bekezdésében írtakra. A felek megállapodtak a megbízás tartalmában (a feltüntetett követelés iránt indított valamennyi eljárásban teljes körű jogi képviselő), a megbízási díjban (a fizetési meghagyásos eljárásban 5.000.000 forint + áfa), valamint a megállapodás kiterjedt a költségekre is, mert az alperes megfizetett a felperesnek 100.000 forintot.
- [33] A jogerős ítélet nem sérti a Ptk. 6:15. §-át és a 6:272. §-át. A jogerős ítélet nem azonosította a képviselői jogot létesítő egyoldalú jognyilatkozatot, a meghatalmazást, valamint a feladat ellátására vonatkozó, a felek kölcsönös és egybehangzó jognyilatkozata alapján létrejött megbízási szerződést. A jogerős ítélet szerint a meghatalmazásról kiállított okirat a megbízási szerződés két elemét - a megbízás tárgyát és a megbízási díjat - tartalmazza, míg az előre látható költségekben történt megállapodás tényére a költség előzetes megfizetéséből következtetett.
- [34] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a régi Pp. 235. § (1) bekezdését, mert az alperes fellebbezésében nem új tényt állított, és nem új bizonyítékot adott elő, hanem a feltűnő értékaránytalanságra történő hivatkozással a jogi érvelését változtatta meg, amire lehetőség van.
- [35] A kereseti követelés összecszerűségének vitatására vonatkozó eljárásjogi nyilatkozat nem azonos a szerződés megtámadásával. A megtámadás olyan anyagi jogi jognyilatkozat, amelynek eredményessége következtében a szerződés a megkötésének időpontjától érvénytelenné válik [Ptk. 6:89. § (1) bekezdés], abban az esetben is, ha a megtámadásra jogosult e jogát kifogás útján érvényesíti [Ptk. 6:89. § (4) bekezdés]. Megtámadhatóság esetén az érvénytelenség feltételes, az a megtámadás eredményességétől függ. Ebből következően az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 5. b) pontja szerint a szerződés megtámadása esetén a kereseti kérelemhez kötöttség még a jogcímet illetően is érvényesül, a bíróság ugyanis hivatalból nem vizsgálhatja olyan megtámadási ok fennállását, amelyre a fél nem hivatkozott.
- [36] A Ptk. 6:98. § (1) bekezdése alapján a feltűnő értékaránytalanságra vonatkozó, érdemi elbírálásra alkalmas megtámadásnak tartalmaznia kell azokat a tényállításokat, hogy a szerződés megkötésének időpontjában mennyi volt az egyes szerződéses szolgáltatások értéke, milyen okból feltűnően nagy a köztük lévő aránytalanság, valamint fennállt-e az ingyenes juttatás szándéka. Az alperes fellebbezésében a fizetési meghagyásos eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység tartama körében a korábbiaktól eltérő új tényállítást tett, e körben hivatkozott egy kihallgatott tanú vallomásaiban előadottakra is, amely új tény állítása a régi Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem megengedett,

egyebekben pedig a kifogása nem tartalmazta a további szükséges tényállításokat.

- [37] A megtévesztéssel kapcsolatban az alperes a felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy erre már az elsőfokú bíróságon is hivatkozott, de annak elbírálása nem történt meg. Az alperes e körben nem jelölt meg megsértett jogszabályhelyet, így a Kúria ezt a hivatkozását érdemben nem vizsgálhatta.
- [38] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a régi Pp. 196. § (1) bekezdésének megsértését állítva arra hivatkozott, hogy a bíróság nem értékelte az átadás-átvételi jegyzőkönyvön feltüntetett felperesi nyilatkozatot. A másodfokú bíróság által helyesnek minősített elsőfokú bírósági ítélet a bizonyítékok értékelése körében részletesen indokolta az okirat értékelését és ez alapján a tényállás megállapítását, az alperes pedig nem állította a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a megsértését, így ez a hivatkozása nem volt érdemben vizsgálható. A Kúria érdemben nem vizsgálhatta a bizonyítási teherrel kapcsolatos tájékoztatás hiányát sem, mert az alperes nem állította a régi Pp. 3. § (3) bekezdésének a megsértését.
- [39] A felülvizsgálati kérelem Sz.Zs. tanúvallomásának mellőzése körében szintén nem jelölte meg a megsértett jogszabályhelyet, így az érdemben nem volt vizsgálható. A felülvizsgálati kérelemhez csatolt okirati bizonyítékokat a Kúria nem vehette figyelembe a régi Pp. 275. § (1) bekezdése alapján.
- [40] Mindezekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [41] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezni kellett a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *a)* pontja, a 3. § (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (2) bekezdése alapján.
- [43] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. június 11.

. Madarász Anna s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró